

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ડી. ટી. વિરૂપાક્ષપ્પા

વિરુદ્ધ

સી. સુભાષ

(ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૭૨૨/૨૦૧૫)

૨૭ એપ્રિલ, ૨૦૧૫

(અનિલ આર. દવે અને કુરિયન જોસેફ, ન્યાયમૂર્તિઓ)

ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩: કલમો ૪૮૨, ૧૯૭- કાર્યવાહી
રદ કરવા બાબત - અપીલકર્તા-પોલીસ અધિકારી વિરુદ્ધ સમન્સ જારી
કરવામાં આવેલ કારણ કે અપીલકર્તાએ એક ફોજદારી કેસની તપાસ દરમિયાન
પોતાની સત્તાનો દુરુપયોગ કર્યો હતો અને એક વ્યક્તિના મૃત્યુ અંગે કેટલીક
માહિતી મેળવવા માટે પ્રતિવાદી સાથે મારપીટ કરી હતી અને તે સંબંધમાં

પ્રતિવાદીને થોડા સમય માટે પોલીસ સ્ટેશનમાં અટકાયતમાં રાખ્યો હતો – હાઈકોર્ટે ફોજદારી કાર્યવાહી રદ કરવાનો ઈનકાર કર્યો હતો – અપીલકર્તાની એવી દલીલ કે કલમ ૧૯૭ હેઠળ મંજૂરી વિના મેજિસ્ટ્રેટ ગુનાની નોંધ લઈ શક્યા ન હોત અને અપીલકર્તાને સમન્સ જારી કરી શક્યા ન હોત – કોર્ટે ઠેરવેલ કે: હકીકતો જોતા તે સ્પષ્ટ છે કે સમગ્ર આક્ષેપ એક ફોજદારી કેસની તપાસના સંબંધમાં પોલીસ દ્વારા કરવામાં આવેલ સત્તાના અતિરેક પર છે – સદર વાંધાજનક વર્તન અપીલકર્તાની સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે વ્યાજબી રીતે જોડાયેલું છે – તેથી, રાજ્ય સરકારની પૂર્વ મંજૂરી વિના મેજિસ્ટ્રેટ સદર કેસની નોંધ લઈ શક્યા ન હોત – હાઈકોર્ટે વાદગ્રસ્ત હુકમમાં આ મહત્વનો મુદ્દો ગુમાવ્યો હતો – હાઈકોર્ટે દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ વાદગ્રસ્ત હુકમ તેમજ મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા કેસની નોંધ લેવા અને અપીલકર્તા સામે પ્રક્રિયા શરૂ કરવા માટેની કાર્યવાહી રદ કરવામાં આવે છે.

ઓમ પ્રકાશ અને અન્ય વિ. ઝારખંડ રાજ્ય, હોમ ડિપાર્ટમેન્ટના સેક્રેટરી મારફતે, રાંચી અને અન્ય (૨૦૧૨) ૧૨ એસ.સી.સી. ૭૨; ઓરિસ્સા રાજ્ય, કુમાર રાઘવેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. ગણેશ ચંદ્ર જયુ (૨૦૦૪) ૮ એસ.સી.સી. ૪૦ – પર આધાર રાખવામાં આવેલ.

કેસ લો રેફરન્સ

૨૦૧૨ (૯) એસ.સી.આર. ૧૨૫ પર આધાર રાખવામાં આવેલ પેરા ૬

૨૦૦૪ (૩) એસ.સી.આર. ૫૦૪ પર આધાર રાખવામાં આવેલ પેરા ૮

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસ્ટિક્શન: ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૭૨૨/૨૦૧૫

કર્ણાટક હાઇકોર્ટના ક્રિમિનલ પિટિશન નં. ૨૦૫૭/૨૦૦૯ માં તારીખ ૦૫/૦૬/૨૦૧૩ ના ચુકાદા અને હુકમ પરથી.

અપીલકર્તા તરફે સી. બી. ગુરુરાજ (બી. સુબ્રમણ્ય પ્રસાદ માટે).

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ કુરિયન દ્વારા આપવામાં આવેલ.

૧. પરવાનગી આપવામાં આવે છે.

૨. પ્રતિવાદી/ફરિયાદી દ્વારા સિવિલ જજ (જ્યુ.ડી.) અને જે.એમ.એફ.સી., ચિક્કનાયકનાહલ્લી, કર્ણાટક સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલી ખાનગી ફરિયાદમાં અપીલકર્તા આરોપી છે, જેના પર વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટે નોંધ લીધી, કેસને સી.સી. નં. ૭૪/૨૦૦૯ તરીકે રજિસ્ટર કર્યો અને અપીલકર્તાને સમન્સ જારી કર્યા. આ કેસ ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ (૧૮૬૦ નો ૪૫) (જે હવે પછી 'આઇ.પી.સી.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમો ૩૨૩, ૩૨૪, ૩૨૬, ૩૪૧, ૧૨૦, ૧૧૪, ૫૦૬ સાથે વંચાણે લેતા કલમ ૧૪૯ હેઠળ નોંધવામાં આવ્યો હતો.

૩. અપીલકર્તાએ ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ (જે હવે પછી 'સી.આર.પી.સી.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ હાઇકોર્ટનો આશરો લીધેલ, જે વાદગ્રસ્ત હુકમ દ્વારા નકારવામાં આવ્યો હતો.

૪. વાદગ્રસ્ત હુકમમાં જણાવ્યા મુજબની હકીકતો અને કારણો નીચે મુજબ છે:

"૬. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો, ફરિયાદીના સોગંદનામા પરના નિવેદન અને તેના સાક્ષીઓના નિવેદનો જોતા જણાય છે કે ફરિયાદીને તારીખ ૦૬/૦૬/૨૦૦૬ ના રોજ સવારે આશરે ૧૦:૦૦ વાગ્યે તેની વાડીની જમીનમાંથી ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો. વધુ આક્ષેપ એવું દર્શાવે છે કે આ અરજદાર પોલીસ સ્ટેશનમાં સાંજે મોડા આવ્યા હતા અને તેને રાત્રે ૧૦:૦૦ વાગ્યા સુધી અટકાયતમાં રાખ્યો હતો અને એવી પણ સૂચના આપી હતી કે જ્યાં સુધી તે એક સન્માનમાન જૂનમાં સામેલ હોવાની કબૂલાત ન કરે અથવા તે છતી ન કરે ત્યાં સુધી તેને છોડવો નહીં. ફરિયાદમાં રહેલા આ આક્ષેપો ફરિયાદીના સોગંદનામા પરના નિવેદનમાં વધુ સમર્થિત થાય છે જે તેના બે સાક્ષીઓ, એટલે કે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ અને ૩ ના સોગંદનામા પરના નિવેદનથી વધુ

પુષ્ટ થાય છે. કોર્ટે આ તબક્કે માત્ર ફરિયાદી અને તેના સાક્ષીઓના સોગંદનામા પરના નિવેદનોને જ ધ્યાનમાં લેવાના હોય છે જેથી તે નિષ્કર્ષ પર આવી શકાય કે કેસ રજિસ્ટર કરવા અને સમન્સ જારી કરવા માટે પ્રથમદર્શી કેસ બને છે કે કેમ. આ તબક્કો કોર્ટ માટે આરોપીના બચાવને ધ્યાનમાં લેવાનો નથી કારણ કે તે સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા વર્ષ ૧૯૭૬ માં નાગવવા વિ. વી. એસ. કોજલગી (૧૯૭૬) ૩ એસ.સી.સી. ૭૩૬ ના કેસમાં સારી રીતે સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો છે. હાલના કેસમાં, ફરિયાદના આક્ષેપો, ફરિયાદીનું સોગંદનામા પરનું નિવેદન અને તેના બે સાક્ષીઓના નિવેદનો સ્પષ્ટપણે અરજદાર અને અન્ય આરોપીઓ વિરુદ્ધ આક્ષેપિત ગુનાઓ બનાવે છે. જો અરજદારના જણાવ્યા મુજબ, આ એક ખોટી અને કાલ્પનિક ફરિયાદ હોય, તો જ્યારે સદર કેસ વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ ચાર્જ (આરોપ) પહેલાંની સુનાવણી માટે રાખવામાં આવે ત્યારે તે સામગ્રી લાવવાનું તેના માટે છે. ફરિયાદી દ્વારા આક્ષેપ કર્યા મુજબ પ્રથમદર્શી કેસ બને છે કે કેમ તે જોતી વખતે અરજદારના કેસને ધ્યાનમાં લેવો આ તબક્કે ઘણો વહેલો ગણાશે...."

પ. અપીલકર્તાની મુખ્ય દલીલ એ છે કે વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટ સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૯૭ હેઠળ રાજ્ય સરકારની મંજૂરી વિના આક્ષેપિત ગુનાની નોંધ લઈ શક્યા ન હોત અને અપીલકર્તા વિરુદ્ધ પ્રક્રિયા જારી કરી શક્યા ન હોત, અને તે એકમાત્ર કારણોસર હાઈકોર્ટે કાર્યવાહી રદ કરવી જોઈતી હતી.

ડ. મંજૂરી જરૂરી છે કે કેમ તે પ્રશ્ન કાર્યવાહીના કોઈપણ તબક્કે ઉદ્ભવી શકે છે, અને અમુક કિસ્સામાં, આ કોર્ટે ઓમ પ્રકાશ અને અન્ય વિ. ઝારખંડ રાજ્ય, હોમ ડિપાર્ટમેન્ટના સેક્રેટરી મારફતે, રાંચી અને અન્ય કેસમાં ઠેરવ્યા મુજબ તે શરૂઆતના તબક્કે પણ ઉદ્ભવી શકે છે. ટાંકેલ છે કે:

"૪૧. આ ચર્ચાનો નિષ્કર્ષ એ છે કે મંજૂરી જરૂરી છે કે કેમ તે તબક્કે તબક્કે નક્કી કરવું પડે છે. આ પ્રશ્ન કાર્યવાહીના કોઈપણ તબક્કે ઉદ્ભવી શકે છે. કોઈ કિસ્સામાં, તે શરૂઆતમાં જ ઉદ્ભવી શકે છે. રેકૉર્ડ પર એવા અકાઠ્ય અને બિન-પડકારપાત્ર સંજોગો હોઈ શકે છે જે શરૂઆતમાં જ એવું પ્રસ્થાપિત કરે કે પોલીસ અધિકારી અથવા જાહેર સેવક પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે કાર્ય કરી રહ્યા હતા અને તે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૯૭ હેઠળ આપવામાં આવેલા રક્ષણ માટે હકદાર છે. અમારા માટે એવું માનવું શક્ય નથી કે આવા કિસ્સામાં, કોર્ટ શરૂઆતમાં આરોપી અથવા સંબંધિત

જાહેર સેવક દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા કોઈપણ દસ્તાવેજો જોઈ શકે નહીં. ફરિયાદનું સ્વરૂપ ધ્યાનમાં રાખવું પડી શકે છે. તે યાદ રાખવું જોઈએ કે ગુનાની નોંધ લેવા માટે પૂર્વ મંજૂરી એ પૂર્વશરત છે અને તેથી, આરોપીએ આ દલીલ ઉઠાવવા માટે ચાર્જ (આરોપ) ઘડાય ત્યાં સુધી રાહ જોવાની કોઈ જરૂર નથી...."

૭. અમારી સમક્ષના કેસમાં, આક્ષેપ એવો છે કે અપીલકર્તાએ એક ફોજદારી કેસની તપાસ દરમિયાન પોતાની સત્તાનો દુરુપયોગ કર્યો હતો અને એક સન્નામ્માના મૃત્યુ અંગે કેટલીક માહિતી મેળવવા માટે પ્રતિવાદી સાથે મારપીટ કરી હતી, અને તે સંબંધમાં પ્રતિવાદીને થોડા સમય માટે પોલીસ સ્ટેશનમાં અટકાયતમાં રાખ્યો હતો. તેથી, આક્ષેપિત વર્તનનો સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે આવશ્યક સંબંધ છે. સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૮૭ હેઠળ, જો કોઈ સરકારી સેવક પર એવા ગુનાનો આક્ષેપ હોય કે જે તેણે પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા તે બજાવવા માટે ધારતી વખતે કર્યો હોવાનું કહેવાય છે, તો પૂર્વ મંજૂરી આવશ્યક છે.

૮. તપાસ દરમિયાન 'પોલીસ અતિરેક' નો મુદ્દો અને તે સંબંધમાં કાર્યવાહી માટે મંજૂરીની જરૂરિયાત પણ ઓરિસ્સા રાજ્ય, કુમાર રાઘવેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય વિ. ગણેશ ચંદ્ર જયુ ના કેસમાં વિષયવસ્તુ હતી, જેમાં પેરા-૭ માં નીચે મુજબ ઠેરવવામાં આવ્યું છે:

"૭. કલમ ૧૯૭ હેઠળ આપવામાં આવેલ રક્ષણ જવાબદાર જાહેર સેવકોને તેમની સામે કદાચ હેરાન કરવા માટે કરવામાં આવતી ફોજદારી કાર્યવાહી સામે રક્ષણ આપવા માટે છે, જે ગુનાઓ તેઓ જાહેર સેવક તરીકે કાર્ય કરતી વખતે અથવા કાર્ય કરવા માટે ધારતા હોય તે દરમિયાન કર્યા હોવાનું આક્ષેપિત હોય. વિધાનમંડળની નીતિ જાહેર સેવકોને પર્યાપ્ત રક્ષણ પૂરું પાડવાની છે જેથી તેઓ તેમની સત્તાવાર ફરજો બજાવવા દરમિયાન કરેલા કોઈપણ કાર્ય માટે વ્યાજબી કારણ વગર દોષિત ન ઠરે, અને જો મંજૂરી આપવામાં આવે, તો સરકારને, જો તેઓ તેનો ઉપયોગ કરવાનું પસંદ કરે તો, કાર્યવાહીનું સંપૂર્ણ નિયંત્રણ સોંપવાની છે. આ રક્ષણની અમુક મર્યાદાઓ છે અને તે ત્યારે જ ઉપલબ્ધ છે જ્યારે જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલું આક્ષેપિત કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે વ્યાજબી રીતે જોડાયેલું હોય અને તે માત્ર વાંધાજનક કાર્ય કરવા માટેનું કોઈ બહાનું ન હોય. જો પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે તેણે પોતાની ફરજની મર્યાદાથી વધુ કાર્ય કર્યું હોય, પરંતુ તે કૃત્ય અને સત્તાવાર ફરજ બજાવવા વચ્ચે વ્યાજબી સંબંધ હોય, તો

તે અતિરેક જાહેર સેવકને રક્ષણથી વંચિત રાખવા માટે પૂરતું કારણ રહેશે નહીં. પ્રશ્ન ગુનાના પ્રકાર અંગેનો નથી જેમ કે આક્ષેપિત ગુનામાં ગુનેગાર જાહેર સેવક હોવાના કારણે કોઈ તત્વ અનિવાર્યપણે નિર્ભર છે કે કેમ, પરંતુ પ્રશ્ન એ છે કે શું તે જાહેર સેવક દ્વારા તેની સત્તાવાર ક્ષમતામાં ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવા માટે ધારતી વખતે કરવામાં આવ્યો હતો. કલમ ૧૯૭ નો ઉપયોગ કરી શકાય તે પહેલાં, તે દર્શાવવું આવશ્યક છે કે સંબંધિત અધિકારી પર એવા ગુનાનો આક્ષેપ છે કે જે તેણે પોતાની સત્તાવાર ફરજો બજાવતી વખતે અથવા તે બજાવવા માટે ધારતી વખતે કર્યો છે. તે ફરજ નથી જે તપાસ માંગી લે છે પરંતુ કૃત્ય છે, કારણ કે સત્તાવાર કૃત્ય સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે તેમજ તેમાંથી છટકતી વખતે એમ બંને રીતે થઈ શકે છે. કૃત્ય સંબંધિત જાહેર સેવકની સત્તાવાર ફરજોના વ્યાપ અને શ્રેણીમાં આવવું જોઈએ. તે કૃત્યની ગુણવત્તા છે જે મહત્વની છે અને આ કલમનું રક્ષણ ત્યારે ઉપલબ્ધ છે જો કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજના વ્યાપ અને શ્રેણીમાં આવતું હોય...."

૯. ઓમ પ્રકાશ (સુપ્રા) માં આ કોર્ટે, ખાસ કરીને પોલીસ અતિરેકને લગતા વિવિધ નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી પેરા-૩૨ માં દિશાનિર્દેશોનો સારાંશ આપ્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:

"૩૨. જાહેર સેવક પોતાની ફરજો બજાવતી વખતે અથવા બજાવવા માટે ધારતી વખતે કાર્ય કરી રહ્યો હતો કે કેમ તેની સાચી કસોટી એ હશે કે શું ફરિયાદ કરાયેલ કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજો સાથે સીધું જોડાયેલું હતું અથવા તે તેની સત્તાવાર ફરજો બજાવવા દરમિયાન કરવામાં આવ્યું હતું અથવા તે તેની ઓફિસ સાથે એટલું અભિન્ન રીતે જોડાયેલું હતું કે તેનાથી અલગ ન કરી શકાય તેવું હતું (કે. સતપંત સિંહ). સંહિતાની કલમ ૧૯૭ હેઠળ આપવામાં આવેલા રક્ષણની અમુક મર્યાદાઓ છે અને તે ત્યારે જ ઉપલબ્ધ છે જ્યારે જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલું આક્ષેપિત કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે વ્યાજબી રીતે જોડાયેલું હોય અને તે માત્ર વાંધાજનક કાર્ય કરવા માટેનું કોઈ બહાનું ન હોય. જો પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે તેણે પોતાની ફરજની મર્યાદાથી વધુ કાર્ય કર્યું હોય, પરંતુ તે કૃત્ય અને સત્તાવાર ફરજ બજાવવા વચ્ચે વ્યાજબી સંબંધ હોય, તો તે અતિરેક જાહેર સેવકને

રક્ષણથી વંચિત રાખવા માટે પૂરતું કારણ રહેશે નહીં (ગણેશ ચંદ્ર જયુ). જો ઉપરની કસોટીઓ હાલના કેસની હકીકતો પર લાગુ કરવામાં આવે, તો પોલીસને સંહિતાની કલમ ૧૮૭ હેઠળ આપવામાં આવેલ રક્ષણ મળવું જોઈએ કારણ કે જે કૃત્યોની ફરિયાદ કરવામાં આવી છે તે તેમની ઓફિસ સાથે એટલા અભિન્ન રીતે જોડાયેલા છે કે તેનાથી અલગ ન કરી શકાય તેવા છે. અમારા માટે એવા નિષ્કર્ષ પર આવવું શક્ય નથી કે સંહિતાની કલમ ૧૮૭ હેઠળ આપવામાં આવેલ રક્ષણનો ઉપયોગ આ કેસમાં પોલીસ કર્મચારીઓ દ્વારા મૃતકને ઠંડા કલેજે મારી નાખવા માટેના બહાના તરીકે કરવામાં આવ્યો છે."

૧૦. અમારા મતે, ઉપરોક્ત દિશાનિર્દેશો અત્રેના અપીલકર્તાના કેસમાં પૂરેપૂરા લાગુ પડે છે. હકીકતો જોતા તે સ્પષ્ટ છે કે સમગ્ર આક્ષેપ એક ફોજદારી કેસની તપાસના સંબંધમાં પોલીસ દ્વારા કરવામાં આવેલ સત્તાના અતિરેક પર છે. સદર વાંધાજનક વર્તન અપીલકર્તાની સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે વ્યાજબી રીતે જોડાયેલું છે. તેથી, રાજ્ય સરકારની પૂર્વ મંજૂરી વિના વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટ કેસની નોંધ લઈ શક્યા ન હોત. હાઈકોર્ટે વાદગ્રસ્ત હુકમમાં આ મહત્વનો મુદ્દો ગુમાવ્યો હતો.

૧૧. તેથી અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. હાઈકોર્ટનો વાદગ્રસ્ત હુકમ રદ કરવામાં આવે છે, તેમજ સિવિલ જજ (જ્યુ.ડી.) અને જે.એમ.એફ.સી., ચિક્કનાયકનાહલી, કલોર્ટક દ્વારા સી.સી. નં. ૭૪/૨૦૦૯ માં કેસની નોંધ લેવા અને અપીલકર્તાને સમન્સ જારી કરવાની શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી રદ કરવામાં આવે છે. એ સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે અમારો ચુકાદો માત્ર મંજૂરીના મુદ્દા પર છે અને અમે ગુણદોષ પર વિચાર કર્યો નથી અને આ ચુકાદો પ્રતિવાદીને સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૯૭ હેઠળ મંજૂરી માટે રાજ્ય સરકારનો સંપર્ક કરવામાં અવરોધરૂપ બનશે નહીં. જો આવી મંજૂરી મેળવવામાં આવે અને તે વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે, તો મેજિસ્ટ્રેટ કાયદા અનુસાર કેસમાં આગળ વધી શકે છે.

અપીલ મંજૂર.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.